

126/1929 Sb. znění účinné od 24. 7. 1929

126

Kelloggův pakt

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

VŠEM, KTEŘÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,

POZDRAVENÍ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
ŘÍŠE NĚMECKÉ, SPOJENÝCH STÁTŮ SEVEROAMERICKÝCH,
BELGIE, FRANCIE, VELKÉ BRITANIE, IRSKA A BRITSKÝCH DOMINIÍ
ZÁMOŘSKÝCH, INDIE, ITALIE, JAPONSKA A POLSKA
BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA:

President Německé říše, president Spojených Států Severoamerických, Jeho Veličenstvo král belgický, president republiky Francouzské, Jeho Veličenstvo král Velké Britanie, Irska a Britských Dominií Zámořských, císař indický, Jeho Veličenstvo král italský, Jeho Veličenstvo císař japonský, president republiky Polské, president republiky Československé,

jsouce si hluboce vědomi své vážné povinnosti podporovati dobro lidstva;

přesvědčení, že přišel čas, kdy má býti prohlášeno upřímné zřeknutí se války jakožto prostředku národní politiky k tomu konci, aby mohly na vždy trvati mírumilovné a přátelské vztahy nyní jsoucí mezi jejich národy;

nabyvše přesvědčení, že všechny změny v jejich vzájemných vztazích mají být prováděny jen pokojnými prostředky a být výsledkem mírumilovného a řádného řízení, a že každá smluvní moc, která v budoucnosti bude usilovati o uplatnění svých národních zájmů válkou, má být zbavena výhod této smlouvy;

v naději, že všechny ostatní národy světa, byvše povzbuzeny jejich příkladem, spojí se v této lidské snaze přistoupením k této smlouvě, jakmile nabude platnosti, a učiní své národy účastny její blahodárných ustanovení, spojující takto civilisované národy světa ve společném zřeknutí se války jakožto prostředku jejich národní politiky;

rozhodli se uzavřít smlouvu a k tomu účelu ustanovili svými plnomocníky:

President Německé říše:

pana Dra Gustava Stresemanna,
ministra zahraničních věcí;

President Spojených Států Severoamerických:

ctihodného Franka B. Kellogga,
státního sekretáře;

Jeho Veličenstvo král belgický:

pana Paula Hymanse,
ministra zahraničních věcí, ministra státu;

President republiky Francouzské:

pana Aristide Briand-a,
ministra zahraničních věcí;

Jeho Veličenstvo král Velké Británie, Irska a Britských Dominií Zámořských, císař indický:
za Velkou Británii a severní Irsko a všechny části Britské říše, které nejsou samostatnými členy Společnosti národů:

velectihodného Lorad Cushendun-a,

kancléře vévodství Lancasterského, státního sekretáře zahraničních záležitostí par interim;

za Kanadskou Dominii:

velectihodného William Lyon Mackenzie King-a,
ministerského předsedu a ministra zahraničních věcí;

za Commonwealth Australský:

ctihodného Alexandra John McLachlan-a,
člena výkonné federální rady;

za Dominii Novozélandskou:

ctihodného Sira Christopher James Parr-a,
vysokého komisaře pro Nový Zéland ve Velké Británii;

za Jihoafrickou Unii:

ctihodného Jacobus Stephanus Smita,
vysokého komisaře pro Jihoafrickou Unii ve Velké Británii;

za Irský Svobodný Stát:

pana William-a Thomas Cosgrave,
presidenta výkonné rady;

za Indii:

velectihodného Lorada Cushendun-a,
kancléře vévodství Lancasterského, státního sekretáře zahraničních záležitostí par interim;

Jeho Veličenstvo král italský:

hraběte Gaetano Manzoni,
svého velvyslance a zplnomocněného ministra v Paříži;

Jeho Veličenstvo císař japonský:

hraběte Uchida,
tajného radu;

Prezident republiky Polské:

pana A. Zaleski-ho,
ministra zahraničních věcí;

Prezident republiky Československé:

pana Dra Edvarda Beneše, v. r.
ministra zahraničních věcí;

kteří sdělivše si své plné moci, které byly shledány v dobré a náležité formě, shodli se na těchto člancích:

Článek I.

jako prostředek k vyřešení mezinárodních neshod a zřikají se jí jako prostředku národní politiky ve svých vzájemných vztazích.

Článek II.

Vysoké smluvní strany se shodují, že urovnání neb vyřešení všech neshod a sporů, ať by byly jakékoliv povahy nebo původu, k nimž by mohlo dojít mezi nimi, nemá se nikdy jinak dít než pokojnými prostředky.

Článek III.

Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami, jmenovanými v úvodu v souhlase s jejich příslušnými ústavními předpisy a nabude působnosti mezi nimi ihned, jakmile všechny jejich jednotlivé ratifikační listiny budou uloženy ve Washingtonu.

Tato smlouva zůstane, až nabude platnosti, jak stanoveno v předcházejícím odstavci, otevřena tak dlouho, dokud bude třeba k přístupu všech ostatních mocností světa. Každá listina, dosvědčující přistoupení některé z mocností, bude uložena ve Washingtonu a smlouva nabude platnosti ihned po uložení mezi mocností takto přistupující a ostatními smluvními mocnostmi.

Bude povinností vlády Spojených Států dodati každé vládě jmenované v úvodu a každé vládě dodatečně přistupující k této smlouvě, ověřený opis smlouvy a každé ratifikační listiny aneb listiny o přístupu. Bude také povinností vlády Spojených Států telegraficky vyrozuměti tyto vlády ihned po uložení každé listiny o ratifikaci nebo o přístupu.

Na svědomí čehož příslušní plnomocníci podepsali tuto smlouvu v jazyku francouzském a anglickém za stejné platnosti obou textů a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Paříži, dne 27. srpna roku tisícího devítistého dvacátého osmého.

Gustav Stresemann

Frank B. Kellogg

Paul Hymans

Ari Briand

Cushendun

W. L. Mackenzie King

A. J. McLachlan

C. J. Parr

J. S. Smit

Liam T. MacCosgair

Cushendun

G. Manzoni

Uchida

August Zaleski

Dr. Eduard Beneš

Shlédnuvše a prozkoumavše tuto smlouvu, prohlašujeme ji za schválenou, přijatu, potvrzenu a utvrzenu a mocí listu tohoto podepsaného naší rukou vlastní ji schvalujeme, přijímáme, potvrzujeme a utvrzujeme, slibující slovem svým, jménem republiky Československé, že ji pevně a neporušitelně zachováme a nedopustíme, aby proti ní jednáno bylo z jakékoli příčiny a jakýmkoli vymyšleným způsobem.

Tomu na svědomí jsme tento list vyhotoviti kázali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

Jenž jest dán na Hradě pražském, dne 23. ledna léta tisícího devítistého dvacátého devátého.

President republiky Československé:

T. G. Masaryk v. r.

Ministr zahraničních věcí:

Dr. Edvard Beneš v. r.

Vyhlašuje se s tím, že poslední ratifikační listina Kelloggova Paktu složena byla u severoamerické vlády ve Washingtonu dne 24. července 1929 a nabyl proto Kelloggův Pakt po smyslu ustanovení 1. odstavce III. článku Paktu mezinárodní účinnosti týmž dnem, tedy 24. červencem 1929, a to jak mezi původními signatáři Paktu, t. j. Belgií, Československem, Francií, Itálií, Japonskem, Německem, Polskem, Spojenými Státy Severoamerickými, Velkou Británií, Irskem a Britskými Dominii Zámorskými s Indií, tak pro druhé státy, které složily ratifikační listiny, t. j. Afganistan, Albanii, Bulharsko, Čínu, Dánsko, Dominikánskou Republikou, Egypt, Estonsko, Etiopii, Finsko, Guatemalu, Holandsko, Island, Kubu, Liberii, Litvu, Lotyšsko, Maďarsko, Nicaragu, Norsko, Panamu, Peru, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Rusko, Siam, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců, Španělsko, Švédsko a Turecko.

Dr. Beneš v. r.